57e jaar. — Nr 21.

Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden.

Zaterdag 19 Februari 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 19 FEBRUARI 1910

Het drinkgeld.

Een Amerikaansch bladschrijver had, ten einde zijne gazet meer belangrijk en aantrekkelijk te maken, het eigenaardig gedacht opgevat, bij de groote millionnairs van Amerika eens te gaan polsen, hoeveel zij jaarlijks aan drinkgeld uitgeven. De uitslag van het onderzoek bewees dat de vrijgevige Amerikaan op een kleintje niet ziet, en in het algemeen nog al diep in den zak durft grijpen.

Meester Marcus Daly, een gekende sportliefhebber, bekende, dat elke sport hem 12000 franken aan drinkgelden kostte. Eerst de programverkoopers, dan de kelners de koffiehuis- en hotelbedienden, dan de toezichters en policieagenten.

Meester Jacob Astor gaat nooit uit zonder 100 dollars in den zak te hebben voor drinkgelden bestemd. Ieder theateravond kost hem zoo iets van 150 dollars en bij het aanbreken van Kerstmis en Nieuwjaar is hij verplicht eenen bijzonderen secretaris er op te houden, om al de bedelbrieven te beantwoorden die hem dagelijks per post worden toegezonden.

Wie echter de kroon boven allen stelt en het record met Nieuwjaar geslagen heeft, is ongetwijfeld de gekende petroolkoning Rockefeller, welke in het beantwoorden met Nieuwjaar van 8500 bedelbrieven niet minder dan 5800 chèques langs al e kanten uitgezonden heeft. Deze geschenken hebben echter met het drinkgeld niets te stellen. Het drinkgeld dat Rockefeller jaarlijks uitgeeft, mag zonder overdrijving op vijfhonderd duizend fr. een half millioentje, gerekend worden. Rockefeller, die als Petroolkoning gekend is, mag er evengoed den titel van Drinkgeldkoning bijvoegen. 't Is daarom dat in Engeland, in Londen vooral, de hotelbedienden over de zee zitten te turen, of ze geene Amerikanen zien afkomen. Ze weten wel waarvoor. En dan spreken ze hier in de groote steden al van drinkgelden, zegt Katrien !... waar de koffiehuisbedienden met een enkel nikkeltje kontent zijn.

Geen grijs haar meer !!!

Lach niet, vriend lezer, 't is dezen keer heel ernstig. Geen kwakzalverij !...

Zekere physiologen hebben gemeend den microbe der kaalhoofdigheid te ontdekken ; andere, zooals M. Metchnikof, hebben het grijs worden van het haar toegeschreven aan woekerplantjes (of diertjes ?) die de kleurstof van het haar aantasten. De eenen en de anderen schrijven ontsmettingsmiddelen voor Dr Guelpa daarentegen klaagt de slechte uitwerkselen aan van het wasschen van 't haar en geeft er de redenen van op in de « Revue. » 't Is de baard die het eerste grijs wordt bij den mensch, alhoewel hij twintig jaar jonger is dan het hoofdhaar, maar dikwijler gewasschen en gezeep wordt. De eerste grijze haren vertoonen zich aan de slapen en aan het voorhoofd. Waarom ? Omdat men ze nat maakt iederen keer als men het aangezicht wascht, terwijl niet iedereen zich elken dag het gansche hoofd wascht. Indien de vrouw, over 't algemeen, later grijs wordt dan de man, dan is het omdat zij minder dikwijls heur haar in 't water steekt ; het is ook omdat haar hoofddeksel niet gelijk het onze de vaten of kanalen der schedelhuid samendrukt.

Bij de dieren is hetzelfde waar te nemen : hun haar wordt wit waar de huid wrijving of samendrukking ondergaat (onder het haam bij het paard ;) maar het wordt nog eerder grijs op de plaatsen die het dier de gewoonte heeft te bevochtigen, zooals de pooten en den muil. Uit dit alles besluit genoemde dokter dat om noch kaal, noch grijs te worden, men geen misbruik mag maken van de wasschingen. Niets bewaart beter het leven van het haar dan de vette stoffen. Geven wij aan de haarwortels onder den vorm van ossenmerg, olie, vaseline, de voedingstoffen terug welke hun het water en de alcool ontnemen. Maar wachten wij ons ook van de zware hoofddeksels, de samendrukking en de verkoeling van het hoofd, het te veelvuldig en te kort snijden van het haar. Laten wij ons haar voldoende groeien, terwijl wij er nog hebben, om onze schedelhuid te beschermen.

Keus der scheikundige meststoffen.

Om zich te ontwikkelen en schoone opbrengsten te leveren, moeten de planten in den grond, in 't bereik der wortelen, een overvloedig en gepast voedsel vinden.

Alle ja en moet de landhouwer, onder den vorm van meststoffen, aan den grond de bestanddeelen teruggeschenken welke door den voorgaanden oogst ontnomen werden, om den grond altijd in vruchtbaren staat te houden. De bestanddeelen welke het meest aan den grond worden teruggeschonken zijn het stikstof, het fosfoorzuur, het potasch en de kalk.

Andere bestanddeelen, zooals het magnesium, het soda, de kiezelaarde, enz. zijn ook onontbeerlijk als voedsel der planten ; maar in de meeste gevallen hoeft de landbouwer er zich niet mede te bekommeren, daar zij in voldoende hoeveelheid in den grond zijn en ook dikwijls aangebracht worden door de handelsmeststoffen.

Het stikstof wordt vooral gegeven onder den vorm van zwavelzuur van ammoniak en soda nitraat. Deze twee meststoffen zijn zeer gewaardeerd en bewijzen groote diensten aan den landbouw. Het zwavelzuur van ammoniak is het meststof voor alle jaargetijden ; in de herfst wordt het uitsluitend gegeven, als bijgevoegde stikstof houdende meststof, aan de graangewassen, omdat het op het zwavelzuur het voordeel bezit niet door den regen weggespoeld te worden ; in de lente wordt het ineens gegeven, alleen of gemengd met de andere meststoffen voor de graangewassen en de wortelplanten, terwijl het salpeterzuur verdeeld moet worden ; een gedeelte wordt gebruikt voor de planting en een gedeelte na de inoogsting ; dit eischt natuurlijk meer arbeid.

Het potasch wordt vooral gegeven onder den vorm van kainiet-cloruur of zwavelzuur van potasch. Het kainiet wordt bij voorkeur gegeven aan de weidens en de moesplanten en voor de herfstbewerkingen. Het potaschcloruur wordt gebruikt voor alle planten ; men geeft enkel de voorkeur aan het zwavelzuur voor de late bewerkingen in de lente, voor beeten, aardappelen, tabak.

Voor het teruggeven van fosfoorzuur, gebruikt men superfosfaat en metaalslakken. Het eerste is een werkdadig meststof bij uitmuntendheid ; het bevat, onder gelijkmakenden vorm, nuttige bestanddeelen ; de metaalslakken worden verkozen voor vochtige weiden en lichte gronden.

De landbouwer vindt bij al de verkoopers van meststoffen, samenstellingen voor de verschillende planten. In de meeste gevallen, is de evenredigheid der verschillende bestanddeelen goed, maar hij kan er altijd een of meer doen veranderen volgens den staat van het mest voor zijn land. Thans koopt de landbouwer gewoonlijk zijne meststoffen gemengd ; de fabrikant is daar bijzonder op ingericht, de meststof is meer gelijksoortig en van den anderen kant is, op het oogenblik der toediening van de meststoffen, de handarbeid zeldzaam op de pachthoevens.

JEAN BLOUX,
Landbouw Ingenieur.

HUWELIJKEN. — Laatste nieuwigheden in Kunstjuweelerij, Horlogiën en Goudsmederij. — Huis CAMPOTOSTO, 33, Groenselmarkstraat, BRUSSEL.

ALLERLEI NIEUWS

PATROONDAG DES KONINGS. — Het is nu bepaald vastgesteld dat het patroonfeest des Konings zal gevierd worden op 21 November en niet op 26 November, zooals eerst gezegd is geweest.

De patroon des Konings is de H. Albert, bisschop van Luik, die te Reims (Frankrijk) als martelaar stierf om de vrijheid der Kerk verdedigd te hebben.

—o— SUIKERIJ VAN HET KLOOSTER DER BENEDICTIJNEN. — Zich te wenden voor den verkoop in 't groot tot E. DURNEZ & Cie, Yperen.
Men vraagt goede agenten.

— DE FORTUIN ONZER PRINCESSEN. — De vraag is gesteld over welke fortuin de belgische princessen nu eindelijk beschikken. Ten gevolge van de afgelegde verklaring waarbij zij aan een groot gedeelte der miljoenen van de stichting van Niederfüllbach verzaken, is het totaal ietwat verminderd.

Doch bij de eerste verdeeling hebben elk der drie princessen zes millioen fr. ontvangen.

Hun aandeel in de opgerichte maatschappijen door Leopold II zal naar allen schijn nog een tiental miljoenen bedragen. Daarbij hebben zij nog ondereen te verdeelen de veertigduizend hectaren grond in de Congoleesche provincie van Mayombe, door de akte van maasting aan Leopold II toegekend, wat ook een mooien stuiver vertegenwoordigt.

Eindelijk zijn zij verzekerd, eens of morgen, de fortuin van prinses Charlotte, die een vijftigtal millioen beloopt, onder malkaar te mogen deelen.

Verlichting op den buiten
door het **Auto-Gas,** bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

— EEN KLOEK ONTWERP. — De Duitsche luchtvaarder Brucken zal in de maand Mei aanstaande, in gezelschap van kolonel Schnick en kapitein Mesner, den overtocht van den Atlantischen Oceaan in bestuurbaren luchtbal beproeven.

Brucken zal zoo goed mogelijk den volgenden weg trachten te volgen : Vertrek te Orotava (Spanje) over Porto Rico, Haïti, Cuba, Florida en Louisiana.

Deze overtocht zal gewaagd worden ten gevolge eener lange studie over de windrichtingen op den Atlantischen Oceaan.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen.
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

— HELIANTI. — De helianti is een nieuw groensel, dat men ook Amerikaansche schorsoneer noemt. Het is reeds zeer verspreid in Frankrijk en begint ook gekend te worden in Belgie. Het heeft het uitzicht van de schorsoneer, maar voor hetgeen de smaak betreft, gelijkt het op de schorsoneer en op de artisjok.

Het is zeer goed met zuursaus, met Bordeleesche saus, met botersaus, met eierdooiers gelijk de aspergen in hun geheel, getruit of als beignets.

Men kan de wortelen konfijten, er bonbons van maken en ook konfituur om er taarten mede te versieren.

De wortelen koken gaar in drie minuten ; het is dus een groensel dat spoedig gereed is.

Wat meer is, het nieuwe groensel zal niet duur zijn als het eens volop gekweekt wordt, want elke plant kan zeven tot tien kilos scheuten leveren.

De plant gelijkt aan de zonnebloem, — jong afgemaaid verschaft zij goed veevoeder in overvloed.

— MEN SPREEKT voor het oogenblik veel van de SUIKERIJ DER TRAPPISTEN, Vincart en zoon, welke, naar het schijnt, uitstekende koffie geeft.

— ROZIJNENBROOD. — Er zijn op de wereld twee soorten van menschen. De eene soort eet rijst en visch, de andere brood en vleesch en buiten de Japanners hebben de rijst en visch etende volken aan hen, die brood en vleesch nuttigen, den voorrang gelaten.

Brood is derhalve de stof des levens en minstens de helft van onze levenskracht. Door het brood ontstaat de spierkracht ; de boer, die tarwe verbouwt, is de pionier van de wereldbeschaving, de tarwemarkt de barometer van den wereldhandel. In Noord-, Zuid-, Oost- en West-Amerika waar de groote graanvelden zijn, leven vreemde volkeren met vreemde zeden en gewoonten en toch is daar de eigenlijke beschaving en als wij terugblikken, dan zien wij dat de vooruitgang van het moderne leven begon met het oogenblik, dat wittebrood de algemeene volksvoeding was.

Het brood maakt dus het ras, de beschaving. En nu komt weer een nieuw tijdperk, waar het brood een groote rol zal in spelen, het tijdperk van het rozijnenbrood.

Rozijnenbrood komt meer en meer in zwang en zal vervangen het vleesch en het nagerecht, het zal tegelijkertijd nuttig zijn en ook als toespijs kunnen dienen.

In den ouden tijd waren de soldaten met rozijnen gevoed, juist zij, die het meest bijval in den strijd hadden, zoodat wij als wij rozijnen in ons brood bakken, dubbele voeding krijgen.

—o— SCHANDALIG BEDROG ! — Pas toch op dat men U den echten Elixir De Kempenaar van Jacques Neefs Antwerpen geve, want er worden oneindig veel vervalschingen verkocht.

— Men kan den werkman zijne prêe,
Ja, kostloos zelf, vermeeren ;
't Is door zijn huisvrouw onverwijld
't Besteden aan te leeren.

— Had Adam het maar geweten,
Hij had in den appel niet gebeten,
Maar gedronken, vrij en blij
'n Tasse koffie met PACHA CHICORY.

Ditjes en Datjes.

Papa komt Vastenavond laat thuis. — Schoenen uit. Voorzichtig de trap op. Aie. . boven kraakt eene trede.

Stem, uit de openstaande deur der echtelijke slaapkamer :

— Zijt gij dat, Jan ?

— Neen, lieve, het is... de trap.

∴ LANDELIJKE EENVOUD. — Vreemdeling (die in een eenzaam dorp is aangekomen) : Hebt gij bockbier, baas ?

Herbergier (medelijdend glimlachend) : Gij bedoelt zeker geitenmelk ?...

∴ NIET DUUR. — Vriendin. — O, wat staat u die nieuwe hoed en die nieuwe japon prachtig. — Hoeveel kost die u wel ?

Jonge vrouw. — Zooals gewoonlijk niet veel, slechts een paar traantjes.

∴ Als Stooters Mie kindermeid was, kwam klein Jefke 's morgens al schreeuwende bij haar en zei : Mie, 'k heb van den nacht gedroomd dat ik in een regenvlaag ben geweest en dat ik heel en gansch nat was ! .. Daar zie, zei Mie, en ze gaf Jefken 'nen fledder rond zijn ooren, dat zal u leeren in uwen droom zonder paraplute uit te gaan !!!

∴ Smids Sissen pakte nog al 'nen goeden borrel : 't was te zien aan zijnen neuze... Hij was nu bezig met zich te snuiten met 'nen rooden zakdoek : en Jefke, zijn lekker zoontje, zegt hem alzoo met een deugnieteugezichtje : Vaderke, uwen zakdoek gaat af !!!

∴ IN 'T LEGER. — « Jongens, opgepast » ! zegt de sergeant-majoor ; « als ik de namen voorlees, zegt elk die er is : Présent ! en die er niet is, roept : Afwezig » !!!

∴ BEZORGDHEID. — Het vorig jaar kwam de dienstbode in een rijk huis te Parijs, met een doek om de hand en weenend als een kind, de kamer binnen, en vroeg snikkend aan hare meesteres :

« O mevrouw, 't is zoo erg » '

En ze snikte nog heviger.

« Wat is er, Lisa » ?

« Ik heb bij ongeluk de punt van een vork diep in mijn vinger gestoken ; en 't doet zoo 'n pijn »...

« Kom, gekke meid, dat is volstrekt niet gevaarlijk ; dat is binnen een paar dagen weer genezen ».

« Maar, mevrouw, de vorken zijn toch zeker van zilver » ?

« Wat dacht ge soms ? Wel zeker ».

« Dat stelt me gerust, ziet ge, want men weet tegenwoordig niet meer waaraan zich te houden, al dient men bij de fatsoenlijkste menschen ! En als het een valsch zilver was, dan zou 't gevaarlijk kunnen worden ».

« Nu wees onbezorgd, meisje, 't is goed zilver, daar sta ik voor in », lachte mevrouw.

« O, dan is 't niets — nu ben ik volkomen gerust gesteld ».

Den volgenden morgen was Lisa met al de vorken en lepels verdwenen.

∴ Simpelkens was eens in eene barak op de kermis, waar een waarzegger bezig was met den proteet te spelen.

« Zie » zei de waarzegger, « als er hier een jonge heer is, die gaarne den naam van zijne toekomende zou willen weten, hij sta recht, ik zal het hem seffens zeggen.

Iedereen bleef zitten, maar uit een hoeksken kwam een redelijk dik jonkman recht gekropen, en de waarzegger vroeg :

« Zoudt gij willen weten hoe uwe toekomende vrouw heeten zal » ?

« Ja, mijnheer », sprak Simpelkens.

« Mag ik u eerst vragen mij uwen eigen naam te zeggen » ?

« Ja, zeker, ik heet Bonifacius Simpelkens ».

« Welnu ! Bonifacius, » antwoordde de waarzegger, « uwe toekomende vrouw zal heeten : Mevrouw Simpelkens ».

∴ Iets waarvoor men rap moet zijn, dat is : Uw hoofd door 't vensterken van 'nen wagen steken en uw zweet afdroogen in den drapeau van den signaalwachter als de trein in volle vitesse voorbijrijdt.

DE VÉLOS EN DE MOTOS
SAROLEA
zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

— **Doctor R. WAUCOMONT**
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

—o— **Hoedenmagazijn Jean**, 50, *Leopoldstraat, 50, Luik, nevens den Pont des Arches*, geeft voor **3.60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard.
Jean verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

BEURS Voordeelige plaatsingen. Vooraleer uwe operaties of plaatsingen te doen, schrijft of raadpleegt zonder verbintenis den Bestierder Bourse Paris-Bruxelles, Montagne aux Herbes Potagères, 5, Brussel.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn.
Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9,
(1ste verdiep)
— LUIK —
Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

—o— Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

KEEL-, NEUS- EN OORZIEKTEN.
De **Doctor C. Breyre**, Gewezen Assistent bij de Hoogeschool, woont thans *Quai des Pêcheurs, 3, Luik*. — Raadplegingen van 2 tot 5 ure. Zondags van 8 tot 10 ure. Telefoon 301.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÉGE.

BREUKEN
VOOR ALTIJD GENEZEN IN 10 DAGEN.
GEEN BREUKBAND MEER.
Heelkundige Inrichting St-ANNA
te Lanaeken, bij Maestricht, bediend door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.
Vrouwenziekten, misvormde ledematen, aderspat, aderbreuk.
Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

Badkamers Nivarlet.
De schoonste en de goedkoopste.
Rue Hemricourt, 5, LUIK. — Telefoon 1982.

De Onderlinge Verzekering
is eene naamlooze maatschappij welke, **onder hare verantwoordelijkheid,** onderlinge maatschappijen van besparing, lijfrente en verzekeringen op 't leven instelt en beheert.
Hare premiën zijn vast en de verzekerden deelen mede in de winsten.
Om in geval van overlijden **1000 fr.** *te verzekeren* betaalt een persoon van 30 jaren enkel
FR. 1,93 PER MAAND
EN DEELT MEDE IN ALLE WINSTEN.
Ernstige agenten hebbende betrekkingen worden overal gevraagd. Gemakkelijk en goed betaald werk zonder ambt te verlaten.
Schrijven : Onderlinge Verzekering, Rue Américaine, 165, Brussel.

FAMILIEPORTRETTEN

(3e VERVOLG).

Hoe zou iemand hebben kunnen vermoeden, van welk een vreemdsoortig tooneel deze kamer met de beslagene vensters zoo aanstonds getuige wezen zou ?....

Ik had nog geen tien minuten zitten schrijven toen Lord Wetherby achter mij bleef staan en mij over den schouder gluurde. Met een ruk liet hij zich den knijper van het gezicht vallen en riep.

— Ik mag de koorts krijgen als ik dat schrift van u niet al vroeger eens heb gezien — en dat wel kort geleden nog ! — Hoe zit dat ? Waar kan dat geweest zijn ?

— Vermoedelijk in andere stukken, My Lord — in familiepapieren misschien, antwoordde ik. Dat is zeer goed moegelijk, want ik heb mij in den tijd van wijlen Lord Wetherby herhaaldelijk met zijn familieaangelegenheden schriftelijk beziggehouden.

— Zoo zoo ? — Er lag evenveel achterdochtigheid als nieuwsgierigheid in den toon van zijne stem. — Hebt ge hem gekend, mijn voorganger ?

— O ja, My Lord. Ik heb menigmaal in deze zelfde kamer voor hem zitten schrijven ; en dan liep hij heen en weer en dicteerde mij — ongeveer zooals gij op dit oogenblik ook zoudt kunnen doen.

Hij staakte nu zijn heen en weer loopen en vatte post bij het venster. Maar ik merkte aan hem dat hij zeer in spanning was en slechts met moeite zijne nieuwsgierigheid bedwong. Zoodat 't mij niet verbaasde toen hij weer naar mij toe kwam en met geveinsde onverschilligheid de vraag tot mij richtte :

— Dat treft dan wel heel toevallig.... En mag ik vragen wat voor documenten het waren, die u toen bezig hielden ?

— Wel zeker, My Lord, antwoordde ik, hem vol in het gezicht kijkend. Dat mag ik u wel zeggen. Het was een testament.

Hij deed onthutst en fronste zijn voorhoofd, en haastig hervatte hij zijn heen en weer geloop. Maar toch bespeurde ik dat naar zijn gezicht te oordeelen, ik hem niet juist in eene teedere plek van zijn geweten had getroffen. En bij deze ontdekking besloot ik dus, het nog eens met een ander pijlschot te beproeven, dat misschien beter treffen zou.

Middelerwijl schreef ik voort. Toen ik het gansche document had afgeschreven, legde ik mijne pen neer en vroeg mijnen cliënt of hij wel zich de moeite zou willen getroosten van het stuk eens door te lezen. Ik trok den stoel weg, waarop ik gezeten had, en schoof een anderen bij, op welken My Lord plaats nam.

Waar ik achter hem stond, was ik niet ver van de haardstede. Terwijl hij nu bij zichzelf de wettelijke terminologie namompelde, in welke hij even goed thuis scheen te zijn als een rechtsgeleerde van beroep, bewoog ik mij met een paar schreden naar die haardstede toe, en — zonder dat mijn cliënt er erg in had — keek ik op naar het geblazonneerde wapenschild, dat een deel vormde van den schoorsteenmantel. Zoo ik nog aarzelde, dan duurde mijne aarzeling toch slechts enkele seconden. Toen, mijne stem verheffende, riep ik eensklaps luid :

— My Lord — er placht hier in dien schoorsteenmantel.....

Hij draaide zich aan de schrijftafel driftig om en zag waar ik was.

— Wat drommel voert ge daar uit ? schreeuwde hij verbaasd, en hij rees op en kwam naar mij toe, met de pen in de hand en zijn gezicht heel rood van kwaadheid. Wat doet ge ? Gij schijnt te vergeten.....

— Eene brandkas te zijn — eene verborgen brandkas voor papieren, voer ik voort, hem op zijne beurt in de rede vallend. Ik heb den vorigen Lord Wetherby herhaaldelijk papieren daarin zien wegbergen. Het deurke er van werd geopend en gesloten met behulp van eene veer. Men drukte op dit knopje hier.....

— Blijft er af ! schreeuwde hij woedend.

Maar het was reeds te laat. Het wapenschild zwaaide als een deur op een paar scharnieren, en waar het daareven nog was geweest, gaapte nu eene kleine vierkante holte, van binnen bepleisterd met cement. Dezelfde zonnestraal, die een kwartier geleden op het metaalglanzige blazoen had gespeeld, viel nu in deze holte op eene groote enveloppe, die afzonderlijk in een plankje lag. Deze enveloppe was even onberispelijk wit en proper alsof zij eerst dezen morgen daar was neergelegd, — zoo luchtdicht sloot blijkbaar dus de kas. Ik legde mijne hand er op.

— My Lord ! riep ik, mij naar hem omdraaiend — en het was mij onmogelijk, een triomfantelijken glimlach geheel te verbergen. — My Lord, hier is een papier. Een testament gelijkt het wel !

Een oogenblik werd zijn gelaat donkerrood van woede en de aderen aan zijne slapen zwollen op. Maar bij het zien van het couvert werd hij kalmer. Hij herwon zijne zelfbeheersching — en een oogenblik later was hij weer bleek en kalm, en van zijne kwaadheid bleef geen ander teeken meer dan nog het booze flikkeren zijner oogen.

— Een testament, herhaalde hij, met een vertoon van waardigheid, hoewel de hand, die hij naar de enveloppe uitstak, zeer merkbaar trilde. Als dat het geval is, staat het openen er van aan mij. Ik ben krachtens de wet in de nalatenschap getreden. Dus behoort het openen van alle documenten tot mijne rechten.

Ik vreesde reeds dat hij zou eindigen met het couvert in den zak te steken en mij de deur te wijzen, en ik overwoog bij mijzelf hoe ik dan verder handelen zou. Maar in plaats daarvan nam hij de enveloppe naar de tafel bij het venster en scheurde ze zonder de geringste plechtpleging open.

— Het document is niet in uw schrift, waren zijne eerste woorden. Daarbij keek hij mij aan met een wantrouwen, dat schier iets bijgeloovig had. Mijn plotselinge verschijnen, mijne zonderlinge taal en mijne onverhoedsche ondekking — dit alles bij elkaar scheen op hem den indruk van duivelswerk te maken.

— Neen, antwoordde ik hem heel bedaard. Ik heb u gezegd, My Lord, dat ik indertijd een testament had opgemaakt volgens wijlen Lord Wetherby's dictaat. Ik zegde niet want hoe zou ik dit kunnen weten ? dat dit het was...

— Ah ! — Hij streek haastig het vel papier glad en liet zijne oogen gaan over den inhoud. Toen hij aan de laatste bladzijde gekomen was, keek hij zoo leelijk als een oorwurm en hij stond een poosje te staren op de handteekening, nu blijkbaar niet meer lezend, zijne gedachten verzamelend.

— Kent ge de bepalingen van dit stuk, barstte hij daarop los, met den rug zijner hand tegen het papier slaande. Zeg, mijnheer ! Kent ge de bepalingen van dit stuk ?

— Neen, My Lord, antwoordde ik. Die ken ik niet. — En in de waarheid had ik het stuk nooit onder mijne oogen gehad.

— Het is een testament, mijnheer ! riep hij.

— Inderdaad, My Lord ? Het formaat deed dit reeds vermoeden.

— Een testament, mijnheer, dat eene schande is voor den erflater.

— Is 't mogelijk, My Lord ? — En de erflater was wijlen Lord Wetherby ?

— Ja, mijnheer. Mijn voorganger in den titel.... Ik sta verbaasd ! Ik kan mijne oogen nauwelijks gelooven ! — Ongehoorde bepalingen ! Gedrochtelijke bepalingen ! Schandelijke onrechtvaardige bepalingen, mijnheer ! — Verbeeld u ! Vijftigduizend pond aan zijne schoondochter — aan eene vrouw, die geen penny in de wereld bezat, niets dan het hemd dat zij aan had, toen zijn zoon haar trouwde ! En dan nog eens de interest van een tweede vijftigduizend pond voor haar leven ! — Verbeeld u ! Zoo'n reusachtig, zoo'n abnormaal inkomen — voor eene vrouw !... En uit wiens zak ? — Uit den mijnen — elke stuiver. Het is monsterachtig ! Ik zeg dat het gedrochtelijk is ! — Hoe moet ik de eer van den titel ophouden met het restje dat mij overblijft — Dat zou ik wel eens willen weten !

III.

Ik stond over deze jammerklacht verbaasd. Hoe hij de eer van huis en titel moest ophouden met hetgeen hem door dit testament werd overgelaten ? — Dit durfde hij vragen. En ik wis toch hoe rijk de man was.

Ik kon niet nalaten hem te doen opmerken dat al de vaste goederen, die zeer aanzienlijke inkomsten afwierpen hem toch nog overbleven

— En bovendien, liet hij er op volgen — indien ik mij niet vergis, My Lord, dan blijft u ook nog onder dit testament een zeer aanzienlijk kapitaal.

(Wordt voortgezet).